

Klub kaktusářů Plzeň
založen 1965

Zpravodaj č. 5

listopad 2018

19. ročník

Vážení přátelé,

na dlouhá léta jsme našli v kulturním domě Šeríkovka ideální místo pro naše klubová setkání. Vítejte jsme také každou změnu k lepšímu a doufali, že i poslední plánovaná rekonstrukce bude ku prospěchu věci. Bohužel ruku v ruce s rekonstrukcí se ÚMO2 rozhodl zbavit starosti o tuto nemovitost a předal kompletně správu zařízení na akciovou společnost Sylván s tím, že jí stanovil i patřičné komerční nájemné. Pro subjekty, jako jsme my, to bohužel znamená zcela likvidační podmínky a tedy nemožnost dalšího fungování na tomto místě. Jen pro ilustraci naše veškeré vybrané členské příspěvky bychom vyčerpali již za 2 členské schůze nebo bychom je museli zvýšit na cca 400 Kč na osobu, abychom nájemné zaplatili. Jaké by to mělo důsledky, asi nemusíme zdůrazňovat.

S povděkem jsme tedy nakonec přijali možnost pokračovat se schůzemi v kulturním zařízení JAS, kde jsme byli v provizorním azylu. I tak budeme muset sáhnout hlouběji do kapsy, ale přeci jen v přijatelné výši. Nepříjemností je omezená možnost parkování v blízkém okolí, ale přesto doufáme, že se zde brzy zabydlíme a budeme zde spokojeni. Vstřícnost a rozumné jednání majitele nám dává v tomto optimismus do budoucna.

výbor Klubu kaktusářů Plzeň

1/ Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
září 2018	Z. Jára (Štěpánov) – O pěstování	klubová	Kolokvium
říjen 2018	M. Kůrka – Argentinské mediolobivie	J. Černá	J. Vinař
listopad 2018	M. Douděra – Mexiko 2017	J. Konstantinovič	J. Jiška
prosinec 2018	L. Kanca – Argentinský deník (film)	J. Musil	není
leden 2019	Z. Jiruše - Peru		ZOO Plzeň

2/ Společenská kronika

V listopadu oslaví své 80. narozeniny náš dlouholetý aktivní člen **Jiří Sokol**. Přejeme mu do dalších let pevné zdraví a těšíme se, že se budeme i nadále vídat na našich klubových akcích.

Noví členové: Laura Cubrová (12 let), Milena Švábová.

3/ Nedělní návštěvy

V **září** jsme v rámci Plzeňského kaktusářského kolokvia měli možnost navštívit vybrané sbírky již během sobotního odpoledne a nedělní návštěvu jsme nepořádali. V **říjnu** jsme navštívili **Jirku Vinaře** ve Starém Plzenci.

V **listopadu** již bývá dost špatné počasí a není mnoho sbírek, kam bychom mohli přijít na návštěvu. V loňském roce však přibyla jedna celoročně přístupná sbírka, kde na počasí ani na roční době nezáleží. Navštívíme sbírku **Honzy Jišky** na adrese: Štěnovice, Jasanová 270. Kdyby někdo zabloudil, tak je zde kontaktní telefon: 605 154 011. Honza má velice pestrout sbírku a vůbec bychom se nedivili, kdyby mu i v této roční době něco kvetlo.

V **prosinci** nedělní návštěvu nepořádáme.

V **lednu** navštěvujeme pravidelně Zoologickou a botanickou zahradu v Plzni. Bude tomu tak i v roce 2019. Sraz bude v neděli 13. 1. 2018 v 10:00 h před spodním vstupem do ZOO. Platí se vstupné, provede nás opět kurátor místní kaktusové sbírky **Petr Kuták**.

4/ Plzeňské kaktusářské kolokvium 2018

Letošního Kolokvia se zúčastnilo celkem 160 návštěvníků, což je zhruba o 30% více než v loňském roce. Všichni účastníci akci hodnotili kladně. Prodávalo se na 27 stolech v širokém sortimentu kaktusů i ostatních sukulentů. Je potěšitelné, že akce měla příznivý ohlas a má vzestupnou tendenci. Budeme v nastoleném směru pokračovat.

5/ Bál klubu kaktusářů Plzeň 2018

Tradiční **XXXIV. bál** se koná v sobotu, dne 24. listopadu 2018, opět v kulturním domě v Šeříkové ulici. Na letošním bálu nám zahraje kapela **Classic band**, která se v loňském roce velmi osvědčila. Vstupenky je možné zakoupit u pokladníka klubu.

Jak jsme již avizovali z důvodu změněných poměrů v Šeříkovce a výraznému zvýšení nájmu za akci jsme byli nuceni zvýšit cenu vstupenek na 250 Kč. Taková cena za bál je však v dnešní době zcela běžná, ba je obvykle ještě vyšší a odráží cenovou realitu nájmu za sál a kapelu. Doufáme tedy, že to nebude mít negativní vliv na účast a bál se opět podaří naplnit a zvýšené náklady tak pokrýt. Prosíme, pomozte s jeho propagací mezi vašimi známými.

Jako každý rok budeme potřebovat také řadu cen do tomboly. Pokud někdo můžete tombolu podpořit a něco věnovat, budeme velmi rádi. Dary můžete nahlásit u kteréhokoliv člena výboru nebo na e-mail adrese (vybor@kkplzen.eu). Pokud by bylo nutné cenu někde vyzvednout, domluvte se na telefonu předsedy klubu Jirky Musila: 602 440 511.

Příprava sálu a tomboly je v sobotu tradičně od 9h. Přijďte prosím pomoci, i když třeba na bál nejdete. Rukou není nikdy dost.

Časový harmonogram bálu:

9.00 hod:	příprava tomboly, výzdoba sálu, je možné dovézt ceny do tomboly
12.00 hod:	uzamčení sálu
18.00 hod:	otevření sálu, příprava muzikantů
20.00 hod:	začátek, u vchodu obdrží každý návštěvník tradiční placku s motivem bálu, je možné si zakoupit tombolu (každý lístek vyhrává)
22.00 hod:	výdej tomboly
02.00 hod:	ukončení bálu

6/ Nabídkový seznam semen KK Plzeň

Nabídkový seznam naleznete na našich klubových stránkách (www.kkplzen.eu), objednávky opět pouze elektronicky. Objednávky přijímá Petr Kuták (kutak@plzen.eu) do 13. 12. 2018, tedy do prosincové schůze.

7/ Vánoční posezení

Jste srdečně zváni na vánoční posezení, které se koná 27. 12. 2018 od 17h v klubovně restaurace Na potravinách, u Kalikovského mlýna. Bude se povídat, promítat a vzpomínat na uplynulý rok.

Zhodnocení výstavy KK Plzeň 2018

Po loňské vydařené výstavě musím říct, že ta letošní byla zase o něco lepší. Zkrátka výstava Klubu kaktusářů Plzeň dosahuje stále lepších „čísel“. Je to díky Vám všem, kteří jste se aktivně zapojili do organizace této akce.

Výstava proběhla opět na našem oblíbeném místě “U zvonu“. Bohužel, výstavba Západočeské galerie se neúprosně blíží. Možná už příští rok budeme nuceni přesunout se jinam, pravděpodobně na Anglické nábřeží před Komerční banku.

Zvláštní poděkování patří všem vystavujícím. Nakonec vystavilo své rostliny rekordních 32 lidí, což bylo naposledy v roce 2012! Někteří dokonce nebyli nahlášení a tak se velmi omlouváme, že nastal problém s místem. Nakonec jsme to doufám společně zvládli. Rostliny jsme srazili na maximum a prodloužili stůl.

Alberty letos obdrželi: Radka Matulová, Jan Jiška a Jiří Musil.

Zvláštní poděkování myslím patří i Milanu Douděrovi, protože je velmi náročné dopravit na výstavu tak rozměrné a těžké rostliny.

Prodej rostlin, oproti minulému roku, rovněž značně posílil. Minulý rok bylo 21 prodejců, letos 27. I zde patří všem poděkování a zároveň omluva těm, pro které v sobotu už nezbylo místo. Rostliny ale rychle prořídly a nakonec našly všechny své umístění. Pokusíme se to příští rok lépe zorganizovat. K tomu je ovšem potřeba zapojení dalších členů klubu. Petr Kuták, Jirka Musil a Henryk Sikora už to měli letos na hranici svých možností. V prodeji bylo letos o 31 % více rostlin, oproti roku 2017. Poděkování patří i Jaroslavu Součkoví, Karlovi Sladkému a Jiřímu Vinařovi za dodané netřesky. Pánové Jiří Vinař a Josef Machaliček nabízeli i pěknou keramiku, která vždy prodej zpestří. Počet prodaných rostlin se letos pohyboval okolo 70 %. Zatímco v roce 2017 prodej celkově pokulhával, letošní čísla se zdají být optimální. Pokud bychom chtěli nadále zvedat úroveň prodeje, měli bychom se zaměřit i na sortiment a vzhled rostlin. Prospěla by zejména nabídka vzácnějších rostlin, včetně jmenovek a polních čísel. Naopak rostliny poškozené a nevzhledné bychom měli omezit.

Podle vybrané částky ze vstupného, na letošní výstavu dorazilo o něco více lidí než minulý rok. Když vezmeme v úvahu, že letošní počasí nám moc nepřálo, je to velmi pozitivní zpráva. Paradoxem je, že letos jsme se rozhodli neinvestovat do propagace formou vylepování plakátů. Tímto jsme pro klub ušetřili 10 tisíc. Naopak propagace formou sociálních sítí má nadále své opodstatnění. Ve výsledku tak celkový příjem do klubové pokladny vzrostl o cca 10 % a ušetřenou částku za propagaci.

Za velmi povedenou hodnotím akci pro děti “Nakresli kaktus, dostaneš kaktus“. O kreslení byl takový zájem, že nám brzo došly papíry, voskovky i rostliny. Odměnou nám je okolo 200 nakreslených obrázků a možná i pár budoucích zájemců o kaktusy. Pokud chceme, aby náš klub měl vzkvétající úroveň, je mladá generace pro nás velmi důležitá. Nakreslené obrázky bychom chtěli naskenovat a zveřejnit na internetových stránkách, současně pak i část vystavit na některé z klubových akcí.

Rozebírání stanu bylo letos tak rychlé, že by nám nestačila ani vojenská jednotka. Své kytky jsem si musel dokonce spočítat až doma, protože mi v krátkém okamžiku zmizela střecha nad hlavou i stoly pod rukama.

Na závěr můžu říct jen to, že letošní výstavu považuji za velmi vydařenou po všech stránkách. Děkuje všem.

Henryk Sikora

pohled od vstupu do výstavního stanu, v popředí Jiří Vondráček a Miroslav Kaloš (foto P. Kuták)

v rámci sobotní vernisáže výstavy probíhá večírek noční směny, autor článku vlevo (foto P. Kuták)

Sbírkový slovník: *Coccinia* Wight & Arnott

(k fotografii na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Rod dostal jméno podle barvy plodů, latinsky *coccineus* znamená tmavě červený. Většina ze zhruba třicítky druhů roste v Africe, jeden druh pochází z teplých oblastí celého Starého Světa (Evropa, Asie, Afrika), odkud se rozšířil na americký kontinent. Encyklopedie uvádí, že dva druhy našly i své hospodářské využití: *Coccinia grandis* má jedlé výhony a plody, etiopská *Coccinia abyssinica* hlízy.

Malá část rostlin tohoto rodu z čeledi *Cucurbitaceae* dokáže dobře hospodařit s vodou, její zásobárny si vytvořila většinou pod zemí a v období většího přísunu vyhání nadzemní nesukulentní části, které jsou buď ovjívivé, nebo popínavé. Variabilní listy mohou být jednoduché či vykrajované. Rostliny vytvářejí zvláště samčí a samiččí květy žluté, tmavě oranžové až hnědavé barvy (výjimečně i bílé).

Zřetelné kaudexy, kvůli kterým rostliny tohoto druhu pěstujeme, vytváří 5 druhů: *C. adoensis*, *C. mildbraedii*, *C. rehmannii*, *C. sessilifolia*, *C. trilobata*. První, druhý a poslední druh pochází z teplejších afrických oblastí (Etiopie, Ghana, Uganda, Malawi, Kongo, Tanzanie), z čehož se odvíjí jejich pěstování v teplejších částech pěstebních prostor. Naši zimu rostliny prospí bez vody, zatažené do kaudexu.

Radka Matulová

Cabeza del Vijo - Starcova hlava

(k fotografii na titulní straně tohoto Zpravodaje)

Tak odnepaměti nazývají domorodci cca 12 až 14 metrů vysoké štíhlé rostliny, jejichž ztepilé kmeny, o síle často přesahující 30 cm v průměru, jsou celé porostlé až 12 cm dlouhými bělostnými vlasy. Old Man Cactus – tak mu říkají Angličané. My češi pro něj máme laskavý název stařeček.

Cactus senilis, v roce 1824 jej popsal Haworth, ale už v roce 1938 ustanovil Ludwig Pfeiffer pro cereusy vytvářející boční cephalium rod *Cephalocereus* do něhož byl pro tuto vlastnost přezmen.

Vyskytuje se ve státě Hidalgo ve středním Mexiku. Nejznámější lokalitou je údolí Barranca de Metztitlán, známé jako údolí starců. Údolím protéká řeka Río Grande de Tulancingo, která několikrát na své pouti svůj název mění. V údolí Baranca Venados se jí říká Río Venados. Tato místa, údolí starců, jako první z českých cestovatelů navštívil Benedikt Roezl a po padesáti letech A.V. Frič. Toto nesmírně populární údolí má statut biosférické rezervace, jejíž západní výspa sahá až do Barranca Tolantolongo kde byly tyto rostliny objeveny až později.

Měl jsem s přáteli to štěstí tato místa navštívit. Bylo to v předposlední den naší Mexické cesty v roce 2016. Bylo 6. listopadu. Po příjemné koupeli v termálních vodách Grutas Tolantolongo, kde na nás do zaplavené jeskyně padala horká voda shůry a kde jsme se potýkali s mocným protiproudem jsme po lávce přešli přes rovněž termální řeku a po několika stech metrech chůze jsme stanuli v korytě suché řeky, jejíž levý svah byl poset těmito imponantními rostlinami. Musím konstatovat, že ten pohled byl úchvatný a udělal na mne opravdu mocný dojem. Přeci jen jsem byl horkou koupelí a chůzí korytem řeky poněkud uondán. Usadil jsem se proto na jeden větší balvan a vnímal jsem atmosféru tohoto místa s až nábožnou úctou. Očima jsem bloudil po srázu, kde se tyčily mohutné sloupky majestátních rostlin. S dojetím (čím jsem starší, tím jsem sentimentálnější) jsem vzpomínal na doby, kdy jsem o údolí starců četl a nevěřil, že se sem někdy podívám. A teď tu sedím a zírám. Už jsem se trochu vzpamatoval. Fotím. Svah je krkolomně strmý. Přátelě po něm lezou jako kamzíci. Jilovitá, drobná a silně vápenitá půda se jim drolí pod nohama. Do koryta se občas valí ze svahu menší i větší kameny. Všichni pátráme očima po nějakých plodech, ale

i kdybychom je snad viděli, neměli bychom šanci se k nim do desetimetrové výšky jakkoli dostat. Zprvu jsem si vystoupit na svah netroufal, ale copak bych mohl odtud odejít a nedotknout se? Vyškrábal jsem se alespoň k první rostlině na svahu a prsty jsem se probíral tuhými a drsnými vlasy tohoto starce. Pod nimi jsem ucítil i silné, několik centimetrů dlouhé středové trny, které by jistě dovedly pěkně poranit. Přepadla mne marnivost a nechal jsem se u této rostliny digitálně zvěčnit.

Každý kaktusář tuto rostlinu zná. Snad každý ji ve své sbírce má. Není to však rostlina bezproblémová. Je citlivá na nevhodnou zálivku. Delší přemokření má neblahý vliv na kořenový systém. Spíše zalévat sice vydatněji, ale až po řádném vyschnutí substrátu. Umístění by mělo být v teplejších částech skleníku, spíš chráněné. Venkovní pěstování je nevhodné. Zimování naprosto suché a s teplotou neklesající pod 10 stupňů. Při nižších teplotách hrozí černé skvrny a úhyn rostliny. Při dodržení těchto zásad vydrží rostlina dlouhé roky. Pokud jí tedy omylem nezapálíte, jako se to před lety stalo mě. Mám už díky příteli Kůrkovi nový exemplář, ale majestátu údolí Barranca Tolantolongo stejně nikdo z nás nedosáhne.

Jirka Vinař

Výsev „na salátek“

Moje oblíbené Parodie jsou hezké kytičky, ale jak většina z Vás jistě ví, práce s prachovými semeny bývá docela peklo. Obzvláště když dodavatel semen zabalí ten mrňavý poklad do igelitového sáčku. To pak zafunguje statická elektřina a vyklepat všechna semínka ven z obalu je opravdu umění. Při tom zápasu se může velmi snadno stát, že semínka létají dost daleko. A výsevovou směsku si přeje asi málokdo. Z toho důvodu se mi moc neosvědčilo vysévat do jinak oblíbených krabiček typu nanukáč různé druhy vedle sebe.

Ve snaze bezpečně oddělit jednotlivé druhy jsem začal pošilhávat po menších a uzavíratelných krabičkách, kde by byl každý druh zvlášť. Vyzkoušel jsem mnoho druhů obalů (obvykle od potravin) z různých obchodních řetězců i od malododavatelů. Stačilo pořádně vymýt krabičku od pomazánky a bylo to. Postupem času jsem začal zjišťovat, že pro moje účely nejvíce vyhovují 300 ml polypropylenové krabičky od salátů z rybářen v Goethově ulici a na Klatovské třídě. Díky použitému materiálu a jeho tloušťce mají mnohem větší životnost než nanukáčové krabice, které už po pár letech na světle křehnou a rozpadají se. Při dalším výsevu jsem ale narazil na nedostatek zásob, neb tolik rybiho salátu prostě nesním. Naštěstí na spodku krabiček byl vyznačený výrobce. Inu nelenil jsem a do firmy Dřevoplast Ludvík, jsem zavolaal a domluvil se na dodávce (v té době ještě neměli e-shop, dnes je již situace zase o něco jednodušší). Paní mi sdělila, že to samozřejmě nebude problém, ale že minimální obchodní balení, které jsou schopni odeslat je 600 kusů krabiček s víčky (dnes již dodávají po 400 kusech). Při tehdejší ceně 1,30 Kč za kus to bylo přijatelné. Současná cena povyrostla na 1,70 Kč za kus.

V krabičkách lze provozovat něco na způsob Fleischerovy metody. Také mám vyzkoušeno, že krabičky 70°C v myčce nádobí pohodlně vydrží.

Další, dle mého názoru obrovskou, výhodou je skutečnost, že jsou velmi skladné a lze je takřka neomezeně stohovat (viz foto), čímž lze ušetřit spoustu místa. Toto je tedy výhodné převážně pro ty z nás, kteří vysévají „na okno“.

Dalším usnadněním jsou popisky. Seznam dodaných semen jsem rozřezal a na jednotlivé krabičky izolepou nalepil popisky a pak do příslušné vysel podle čísel jednotlivé druhy. Tato jmenovka vydrží celý výsevní cyklus a pro další použití se snadno nahradí novou.

Pro upřesnění přikládám produktové foto z e-shopu výrobce. Pokud by měl kdokoli zájem tento postup vyzkoušet, stačí mě kontaktovat. Mohu poskytnout vzorky, ještě nějaké nepoužité mám.

Odkaz na e-shop dodavatele:

<http://www.drevoplast.com/eshop/dl-005-300-ml.html#!prettyPhoto>

Jan Poustka

Třepání

Asi všichni známe článek Libora Kunteho o pračce a klíčivosti semen (který vyšel na www.cact.cz). Když jsme nedávno byli na návštěvě u Jardy Šnicra, vyzvídal jsem, jak dělá výsevy. Mimo jiné zmiňoval i to, že místo chemie pere semena po vzoru Libora a má s tím dobré zkušenosti. Libor ve svém článku zmiňuje dva důvody úspěchu, teplotu lázně a účinky pracího prášku. Základem pracího prášku je obvykle soda (pro změkčení vody), tenzidy, případně ještě perkarbonát. Tyto látky dokonale vyčistí semínka od všech nečistot.

Jedna věc se ale trochu opomněla a to samotný mechanický pohyb, bez kterého by praní nefungovalo. A nefunguje ani při dezinfekci semen. Můžeme si udělat malý experiment: Semena rozdělíme do dvou nádob a přidáme dezinfekční roztok. Jednu nádobu necháme v klidu stát a druhou budeme intenzivně třepat. Když tyto semena následně vysejeme, nedivme se, když se nám u netřepaných semen objeví plíseň. Někteří kaktusáři to připisují nedostatečné koncentraci dezinfekčního prostředku, nebo krátkému času máčení, a tak zvyšují, prodlužují, atd.

Problém je ovšem v tom, že při nedostatečném třepání, případně míchání, se kapalina nedostane všude. Je to charakteristické zejména u semen, které se ochotně drží na hladině, například díky prohlubni v místě hyla, kde voda nevnikne (např. astrofyt). Toto místo je nejčastěji příčinou neúplné dezinfekce. Některé semena zase mají voskovitý povlak a špatně se smáčí. Někdy pomůže přidat do roztoku kapku jaru (opravdu jenom kapku, jinak se nedivme, že nám to hodně pění).

Problém nastává jak provést samotné třepání (míchání) aniž bychom museli použít pračku. Asi nikoho nebude bavit každou porci třepat 10-20 minut. Nápady již ponechám na vás. Já to mám trochu jednodušší, mám totiž k dispozici starou laboratorní třepačku.

Henryk Sikora

Jak si užít Plzeňské kaktusářské kolokvium

Moje cestování začalo už ve čtvrtek (13. září). Bydlím v Žatci a na schůzi cestuji do Plzně 90 km. Cestou objížďka a dva semaforey. No, tak to nepěkně začíná. Auto naložené kaktusy, žádná agresivní jízda. V centru Plzně se hůře parkuje, akce jsou přeloženy do kulturního domu JAS.

Přednášejícího Zdeňka Járu znám už z několika návštěv v jeho krásné sbírce. Prezentace a zkušenosti z výsevu a pěstování. Kdo musel odejít na vlak nebo autobus, asi litoval. Poté se přesuneme na večeri, kde se tvoří debatní kroužky.

Domů nejedu. Obsazují Jirkovi Musilů tělocvičnu, jeho dcera teď nebude mít kde trénovat. Zatím sám. V pátek ráno se scházíme pod pergolou na snídani se Zdeňkem Járou a Jardou Bohatou. S ranní kávou prohlídka skleníků. Poté se připojuje Jirka Kořínek a Jirka Musil nás veze po sbírkách. Jmenovaným děkuji za přijetí a prohlídku kaktusů: Josef Kraus (Horšovský Týn) a nejen jeho Uebelmanie, Miloslav Hájek (Třemošná) a jeho roubované vzácnosti, Miroslav Naxera (Kyšice) a nejen Horizontici

Ani oběd nestíháme. Musíme k Jirkovi Musilovi na neformální setkání. Pomůžeme Laabusovi s přípravou plátna a promítání. A přijíždějí první návštěvníci. Je naražen sud Plzně a peče se maso na grilu. Celý podvečer se tvoří diskuzní kroužky, degustuje se dovezené pivo z celé republiky a i ze Slovenska. Hlavní degustátor Honza Vaněček označil za vítěze Ossegg z Oseku (UL). Děkujeme všem dárcům. Přednáška Karla Sladkého o Kolumbii byla zase o chlupech skvělejší a veselejší.

Po ránu v sobotu je v tělocvičně více nocujících. Uvaříme si ranní kávu a posnídáme. Jirka Musil přinese koláč a nocující v tělocvičně i venku pod meruňkou se přemísťují na burzu. Ke vstupence dostává každý návštěvník DVD “něco o výsevech KAKTUSŮ”.

Všechny stoly v kulturním domě JAS jsou obsazeny prodávajícími a lační kaktusáři nakupují nejen kaktusy, ale i sukulenty, květináče a chemii. Nikdo se netlačí a vše probíhá v rodinné atmosféře. Po ukončení prodeje následují v rychlém sledu krátké pěstitelské přednášky, filmy a ukázky.

Na Kolokviu se poslední roky věnují praxi, kterou známe jen z knížek. Ono je to ale jiné, když to vidíte v realu nebo na prezentaci. Pokud to takto bude pokračovat dále, tak budu mít brzo tzv. “Zelené ruce”. Děkuji přednášejícím za nenudivící zajímavé povídání, až překvapující informace. Dnes bohužel na přednáškách všichni cestují, ale jak pěstovat a s figlema jak na to se málo kde pochlubí. Tím nechci říci, že cestovatelské přednášky nejsou skvělé.

Na Kolokviu si může každý návštěvník domluvit návštěvu sbírek v Plzni a okolí. Na ty se vyjíždí po obědě. V mém případě je to Filip Jelínek. Doprovázím tam kamarády, se kterými jezdím na Pracovní skupinu Echinocereus. Cestou domů si tak trochu zajíždím a navštěvuji př. Vítka Zavadila v Buštěhradu. Další krásná sbírka. Domů přijíždím před 22 hodinou plný zážitků.

Jiří Vondráček, tajemník Kaktusářů Žatecka, člen KK Plzeň a AG Echinocereus

burza rostlin v rámci Plzeňského kaktusářského kolokvia 2018 (foto P. Kuták)

pohled do velkého sálu KD JAS v Plzni, účastníci Kolokvia sledují přednášky (foto P. Kuták)

Top kytky

(k fotografii na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Gymnocalycium hybopleurum z Lednice

Jako student lesnické fakulty v Brně jsem dojížděl do Lednice starat se o sbírku kaktusů ve školním zahradnictví. Bylo zde mnoho pěkných letitých kytek a já si mohl za vykonanou službu občas některou odvézt. Dodnes mám jednu z nich a to letité gymnocalycium. Tenkrát jsem ho určil jako *Gymnocalycium hybopleurum*. Později mi ho přejmenoval Martin Tvrdík na *Gymnocalycium catamarcense*, ale to je to samé, jen platnější popis. Dnes má rostlina 16 cm v průměru a pořád je pěkná. Vlastním ji bezmála 30 let a když jsem ji získal byla určitě třicetiletá, takže dnes je jí kolem 60 let. Věřím, že ji budu mít ve sbírce ještě nějaký ten čas a rád bych ji předal nějakému následovníkovi, aby se dožila stovky. Tak snad se to podaří.

Petr Kuták

Paměti píše Václav Pittř

Bílé Mamilárie a výsevy

Asi tak v 70-tých letech minulého století jsem byl doubroveckou partou požádán, abych jim z právě došlého seznamu od přítele Jaška určil pěkné bílé Mamilárie. Tak jsem se jal práce, vytečkoval ty, které jsou pěkně bílé a kamarádi je okamžitě objednali. A protože u Mamilárií je známé, že pokud nejsou semeníky potvrzené, klíčí na 100 a více %. Tak i přátelé měli radost z výsevů a trvala několik let, ale když tyto po přesazování zvětší svůj objem, tak jich záhy máte několik m². A to je ten problém, na který nyní kamarádi naráží a kvůli němu mi dávají vinu. Totiž tyto Mamilárie jsou si ve stáří podobné jako vejce vejci a tak máte několik m² bílé plochy, o kterých můžete tvrdit, že je to ta či ona a těžko to někdo pozná. No a teď po letech mě přátelé činí zodpovědným za to, že mají taktéž "Stejnáky".

Fanda Soukup

V roce 2002 jsem s Václavem Korandou navštívil výstavu kaktusů v Rokycanech. Když jsem si prohlížel exponáty, tu mě zaujala sbírka Astrofyt na níž byla cedulka majitelé se jménem František Soukup. Nedalo mi to a šel jsem se zeptat, kdo je tento pro mě záhadný pěstitel a bylo mi sděleno, že právě před okamžikem musel odejít, protože doma malují. Protože má doma telefon, tak mi jej sdělili a ať mu určitě zavolám, že bude rád, když se ozvu. Šel jsem se znovu pokochat krásou starých rostlin, kterým nechybělo absolutně nic. Nemohl jsem se od nich utrhout a těšil jsem se na chvíli, až budu moci zavolat a smluvit si návštěvu.

Vydržel jsem to týden, než jsem mu zavolal a domluvil následně návštěvu, na kterou jsem se nesmírně těšil. Hned od prvního shledání mi bylo jasno, že jsem našel kamaráda, který má moji krevní skupinu, který, jako já, pomůže kamarádovi, aniž se ptá, co z toho bude mít a podobně. Od první návštěvy jich již proběhlo mnoho jiných. Fanda je perfektní kamarád, na kterého se člověk může spolehnout. Jsem moc rád, že jsem tak mimořádného kamaráda našel.

Václav Pittř

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701159336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 120 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: Laabus@seznam.cz
Zpravodaj č. 1/2019 vyjde 10. ledna 2019

Bezplatně

Coccinia mildbraedii

Coccinia sessilifolia

Gymnocalycium hybopleurum